

Μητροπολίτης Γορτύνης ως προς τις δοκιμασίες που μαζεύτηκαν τα τελευταία έτη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γορτύνης και Αρκαδίας](#)

Με εγκύκλιό του ο Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας κ. Μακαρίου, με αφορμή την Πρωτοχρονιά του 2022, μεταξύ άλλων αναφέρει ότι αν “ακούσουμε τούς δείκτες του εσωτερικού ρολογιού της ψυχής, με βαθειά επιπόθεση του αχώρητου Θεού, η ψυχή θα πλατυνθεί και θα ανοίξει εντός της ύπαρξής μας μια άλλη κατάσταση, το ενεργήνευτο δέος της ατέρμονας αιδιότητος τού Τρισήλιου Θεού”.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάστε όλη την εγκύκλιο:

Προς τον Ιερό Κλήρο, τις Μοναστικές Αδελφότητες

και το ευσεβές πλήρωμα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας

Αγαπητοί μου,

Ο κοσμικός χρόνος συνεχώς κυλά και ιδού, ήδη, εισήλθαμε στη θύρα τού νέου έτους 2022. Δεν έχει σταματημό ο ενδοκόσμιος χρόνος καί κατά πως λέει ο λαός:

«Οι μήνες φεύγουν σαν νερό, κι ο χρόνος σαν διαβάτης».

Παρά το γεγονός αυτό, ο χρόνος στην ανθρώπινη αίσθηση και δη νεωτέρων ηλικιών, φαντάζει σαν να είναι αδαπάνητος καί ενώ αφήνει έκδηλα τα σημάδια της διέλευσής του, η ανθρώπινη αντιληπτικότητα, εν πολλοίς, προσδίδει στον χρόνο ονειρικές διαστάσεις αμετακινήσιδας.

Στα παραπάνω, αν βάλουμε μπροστά μας το πελώριο χρονικό μέγεθος παρελθόντων αιώνων είναι αρκετό για να συνειδητοποιήσουμε ότι η εδώ βιωτή, μέσα στον κοσμικό χρόνο, είναι μιά μικρή στιγμή, πεπερασμένη καί μεταβλητή.

Αν δε τεθούμε έναντι τού παρατηρήσιμου σύμπαντος, το οποίο έχει μιά ακτίνα 46 δισεκατομμύρια έτη φωτός καί αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι ένα έτος φωτός ισοδυναμεί με 9,5 τρισεκατομμύρια χιλιόμετρα, αλήθεια, πόσο θα βρούμε να είναι το δικό μας αποτύπωμα μέσα σ' αυτά τα δυσθεώρητα συμπαντικά μεγέθη;

Η Παλαιά Διαθήκη, στο Ψαλτήρι, μας το υπενθυμίζει ως εξής: «...Τα εξουδενώματα της ζωής των ανθρώπων δεν είναι παρά λίγα χρόνια. Σαν τη χλόη, η οποία βλαστάνει την πρωία καί γρήγορα παρέρχεται, το πρωί θα ανθίσει καί θα παρέλθει, το εσπέρας θα αποπέσει, θα σκληρυνθεί καί θα ξεραθεί...»[1].

Φθάνουν αυτές οι πολύ μικρές νύξεις περί σύμπαντος και περί διάρκειας της γήινης ζωής τού ανθρώπου, για να διαπιστώσουμε πόσο μάταιο είναι να περιθάλπτουμε με τόση φροντίδα τον φευγαλέο χρόνο καί να φυλακιζόμαστε εντός των χρονικών προθεσμιών του. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ερωτά: «...τις δε εξ υμών μεριμνών δύναται προσθείναι επί την ηλικίαν αυτού πήχυν ένα;...»[2].

Λίγο να ακούσουμε τούς δείκτες τού εσωτερικού ρολογιού της ψυχής, με βαθειά επιπόθηση τού αχώρητου Θεού, η ψυχή θα πλατυνθεί καί θα ανοίξει εντός της ύπαρξής μας μιά άλλη κατάσταση, το ενερμήνευτο δέος της ατέρμονας αιδιότητας τού Τρισήλιου Θεού, ο Οποίος όπως διαβάζουμε αυτές τις μέρες στην Εκκλησία, βρίσκεται «...επέκεινα παντός χρόνου νοούμενός τε καί υπάρχων...»[3], δηλαδή ο Θεός, νοείται πιά πέρα από κάθε χρόνο καί από κάθε χρονική ανθρώπινη πρόσληψη.

Ενώπιον τού Άχρονου Τρισυπόστατου Θεού δεν ισχύουν οι χρονικές εναλλαγές με τον ίδιο τρόπο πού αντανακλώνται στην ανθρώπινη νόηση, όπως Τού ψάλλει ο Προφήτης Δαβίδ: «...το σκότος δεν είναι γιά σένα σκοτάδι, καί η νύκτα είναι ενώπιόν σου φωτισμένη, όπως η ημέρα. Το σκότος της νύκτας είναι όπως το φως της ημέρας. Όλα ολόφωτα καί καθαρά είναι ενώπιόν σου...»[4].Καί εδώ μπαίνουμε στον μυστικό χρόνο των Αγίων. Σ' αυτή τη χαρισματική κατάσταση, ουδείς λόγος είναι αρκετός γιά να υμνήσει τα θαυμάσια[5]τού Απροσωπόληπτου Θεού.

Εμείς, τώρα, πού δεν έχουμε ένδυμα γιά να εισέλθουμε στον μυστικό χρόνο των Αγίων πως αποκρινόμαστε, κατά τον εδώ απειροελάχιστο χρόνο τού βίου μας, έναντι τού, προ πάντων των αιώνων, Τρισάγιου Θεού;

Ο ενσυνείδητος χριστιανός, σε τούτους τούς καιρούς, κατά τούς οποίους δεσπόζει η αυτοεξύψωση η οποία οδηγεί σε ένα ιδεατό στερέωμα, εκεί πού στήνεται το δράμα από τη μέθη της άρρωστης φαντασίας, ο ενσυνείδητος, λοιπόν, χριστιανός, δεν αποξεχνά να παραμένει στην ασημαντότητά του καί στην επίγνωση της αμαρτωλότητάς του, αναζητώντας αθόρυβα τούς οικτιρμούς τού Θεού. Γι' αυτή την επίγνωση της ασημαντότητάς μας, εν μετανοία, να πασχίσουμε καί γιά το νέο έτος 2022, στο οποίο, χάριτι Θεού, μόλις εισήλθαμε.

Ως προς τις δοκιμασίες πού μαζεύτηκαν τα τελευταία έτη, η μιά μετά την άλλη, ας θυμηθούμε εδώ την επισήμανση τού Αγίου Ιωάννου τού Χρυσοστόμου πού λέει ότι ο Θεός: «...ούτε αφήνει τούς ανθρώπους στις συμφορές γιά να μην αποκάμουν, ούτε στην άνεση γιά να μη γίνουν ραθυμώτεροι, αλλά με τις εναλλαγές ποικίλλει τη σωτηρία τους...»[6].

Όλα τα ποικίλλει, ο Παντοκράτορας Θεός, κατά την άφατη Βουλή Του, πάνω από την οποία κανείς δεν μπορεί να βγεί. Να Τον παρακαλέσουμε, με τις πρεσβείες τού Μεγάλου Βασιλείου, γιά το νέο έτος 2022, να έχουμε ταπείνωση κατά τον λόγο της Καινής Διαθήκης πού μας προτρέπει: «...Ταπεινωθείτε, λοιπόν, κάτω από το κραταιό χέρι τού Θεού, γιά να σας υψώσει την ώρα της κρίσεως. Αφήστε όλες σας τις μέριμνες σ' αυτόν, γιατί αυτός φροντίζει γιά σας...»[7].

Σε όλους ευχόμαστε καλή καί ευλογημένη χρονιά.

Ο Μητροπολίτης

† Ο Γορτύνης καί Αρκαδίας Μακάριος

[1]. ...Τα εξουδενώματα αυτών έτη έσονται. Το πρωί ωσεί χλόη παρέλθοι, το πρωί

ανθήσαι καί παρέλθοι, το εσπέρας αποπέσοι, σκληρυνθείη καί ξηρανθείη..., Ψαλ. 89,5-6.

[2]. Ματθ. 6,27.

[3]. Από την ευχή της Δοξολογίας για το νέο έτος.

[4]. ...ότι σκότος ου σκοτισθήσεται από σου, καί νυξ ως ημέρα φωτισθήσεται· ως το σκότος αυτής, ούτως καί το φως αυτής...,Ψαλ. 138,12.

[5]....ουδείς λόγος εξαρκέσει προς ύμνον των θαυμασίων Σου...,από τις ευχές τού Μ. Αγισμού.

[6]. ...ούτε εν συμφοραίς αφήσιν αεί τούς ανθρώπους, ίνα μη αποκάμωσιν, ούτε εν ανέσει, ίνα μη ραθυμότεροι γένωνται, αλλά ταίς εναλλαγαίς ποικίλλει την σωτηρίαν αυτών..., Ρ.Γ. 55, 353 - 354.

[7]....Ταπεινώθητε ούν υπό την κραταιάν χείρα τού Θεού, ίνα υμάς υψώση εν καιρώ. πάσαν την μέριμναν υμών επιρρίψαντες επ' αυτόν, ότι αυτώ μέλει περί υμών..., Α΄Πετρ. 5, 6-7.